

לאו מפורש ולא הבא מכלל עשה בשתים ונחשוב זו הצוואה מכלל הלאוין וזו בכלל העשה ולא נחשוב מניעה שיש בה שנים ושלושה לאוין לשתים ושלוש. אם נלכה אחר המעשה שאנחנו עושים אינה לנו אלא אזהרה אחת שנמנענו מדבר פלוני, ואם נלך אחר צוואת הקדוש ברוך הוא לנו הרי הם כמספר הפסוקים אשר הוזהרנו בהם. ואם ידענו כי מנין הרב הוא המקובל נסבול כל זה ונאמר כי שנוי האזהרה להקב"ה מלאו לעשה כלומר מלאו גמור ללאו הבא מכלל עשה יעשה אותם מצות במנין וזו האזהרה אמורה עם הלאוין וזו עם העשה. אבל יש בדברי הרב עוד ספיקות עמוקות כאשר יתבאר בעזרת הבורא יתב' שמו ויתעלה: